

Shalom kjære venner!

"I hjertet tenker mannen ut sin vei, men det er Herren som styrer skrittene hans. Det er mange tanker i menneskehjertet, men det er Herrens vilje som skjer.» (Ordspr. 16:9, 19:21). I løpet av de siste månedene har vi igjen erfart trøsten og tryggheten disse ordene gir oss. Mulighet til å velge og bestemme kan ofte føre til forvirrelse og hjelpeløshet, særlig når vi står overfor flere alternativ. For et privilegium det da er å komme til Gud og spørre om Hans ledelse! Det er en velsignelse å erfare Hans ledelse på en ny måte hver gang, og Hans ledelse er alltid den beste!

Den 5. mai hadde vi den årlige utflukten for beboerne. I flere uker før turen ba jeg, Shoshana, Herren om ledelse for å finne den beste plassen å dra til. Ettersom våre beboere blir eldre og svakere, blir det hver gang en større utfordring å finne en passende plass å reise til. Det må ikke være for langt dit, det må være tilgjengelig for rullestoler, ha passende toalett, frisk luft, være interessant og det må finnes en god restaurant i nærheten!! Dagen jeg dro på ekspedisjon for å finne en plass å reise til, ba jeg Herren om å gå foran meg og lede meg. Jeg ville kjøre til Zichron Ya'acov området, selv om vi har vært der på tur flere ganger. Jeg satte på CD-en med lovsangsmusikk i bilen, og dro avgårde. Jeg ville prøve å finne en passende frukthage hvor vi kunne plukke frukt eller dra innom en av vinkjellerne i området. Vinkjelleren var mørk og dyster og frukthagen hadde ingen skygge og ingen toaletter... Eieren av frukthagen så hvor skuffet jeg ble og sa han hadde et forslag til meg. Han fortalte at det gikk an å dra på jordbærplukking i drivhuset i Kibbutz Gan Shmuel i Hadera. Jeg fant telefonnummeret dit, og var der på 20 minutter. Herren ledet meg til dette nydelige stedet med deilige, søte og røde jordbær klare til å bli plukket! To av drivhusene var tilgjengelige for rullestoler, og jordbærplantene var i passende høyde slik at eldre og handicappede enkelt kunne plukke dem. Toaletter var det også på området og 5 minutter unna fant jeg en veldig god orientalsk restaurant. Halleluja!

og hans frukt er søt for min gane...

Turen var veldig vellykket og været var perfekt. Beboerne som var med på turen koste seg der de plukket og åt jordbær sammen. Hver beboer fikk med en full kurv med jordbær hjem. Vi fikk også forklaring om jordbær dyrking og om birøkting. Vi priser Herren for at Guds hender, som kontrollerer hele verden, også bryr seg kjærlig om sine svake barns daglige liv!

På en måte var det enklere å planlegge turen til voluntørene, selv om vi også her måtte ta hensyn til deltakernes fysiske form...

Kan vel Gud dekke bord i ørkenen?

Du dekker bord for meg!

**Hvor dine ord er søte for min gane,
mere enn honning for min munn!
Frivillige på et bibelstudium**

Først besøkte vi det beskjedne hjemmet til Israels første statsminister, David Ben Gurion, i Negev. Etterpå dro vi på fottur på en av turstiene i En Awedat. Ulikt tidligere turer måtte vi denne gangen jobbe hardt for å tilberede middag; men det var absolutt verdt strevet...

I løpet av de siste månedene har vi hatt den glede å ta imot to nye beboere til Ebeneserfamilien; Jaffa fra Naharia og Antoinette fra Jerusalem. Dessverre måtte vi avvise andre kandidater på grunn av restriksjonene i lisensen vår som tilsier at vi ikke kan ta imot pleietrengende beboere.

Vi har nå kommet til slutfasen når det gjelder planleggingen av den nye pleieavdelingen. Helsedepartementet har krevd noen minimale forandringer i planen, og etter deres godkjenning må vi få godkjenning fra Hjemmefronten og senere fra Haifa kommune. Byråkrati er en del av prosessen, og selv om det er frustrerende, så trøster det oss å vite at det ikke er sløsing av tid, men en del av Herrens perfekte tidsplan. Vi har fortsatt et stykke igjen, men i det minste er vi på rett vei...

Vi fortsetter å legge planer, men Herren må veilede!

For rundt en måned siden ble vår kjære Rosa sendt til sykehuset for en operasjon i hoften. Hun døde plutselig morgenen før operasjonen. Vi vet at Herren ikke gjør feil, og i Hans nåde ble hun spart for flere lidelser.

Rosa Paley

Rosa var født i 1922 i Ukraina. Hun var et av fire barn i en jødisk familie. Hun opplevde den store hungersnøden i Ukraina i 1933, og senere flyttet familien til Leningrad. 19 år gammel overlevde hun beleiringen av Leningrad, der hun jobbet som pleier på et sykehus. Rosa studerte senere språk i Leningrad og jobbet som lærer i fransk og tysk. Rosa ble enke to ganger og mistet sin eneste datter på grunn av mangelfull medisinsk behandling. Det sier mye om hennes forhold til mennesker at hennes stebarn barn behandlet henne som deres virkelige bestemor, og hadde hele tiden kontakt med henne.

Etter Perestroika kunne kristne besøke Russland og i 1985 møtte Rosa noen mennesker fra Finland og begynte å studere bibelen sammen med dem. Hun lærte av dem at Gud elsker jødene. Når det senere ble mulig for jøder å immigrere til Israel, følte hun det var riktig å reise. Hun kom alene til Israel den 31. desember 1990, noen få dager etter hennes 68. fødselsdag. Etter at hun kom til Israel fikk hun medalje for sin kamp mot nazistene fra Det Israelske Militæret.

Rosa fikk leilighet i Afula og ble fortalt av sine finske kristne venner at det fantes en menighet i Afula, men til å begynne med hadde hun ingen kontakt med dem. På Ulpan (hebraiskkurs) ble Rosa venner med moren til en av de troende i menigheten i Afula. Det var Herrens ledelse at hun fikk kontakt med hennes nye åndelige hjem! Rosa inviterte ofte nabodamene til leiligheten og sammen med Hilary, hennes nye venninne, delte de evangeliet med dem. Hun var et trofast og aktivt medlem i den lokale menigheten i 14 år. Som den eldste i menigheten var hun som en bestemor for mange. Senere ble helsen dårligere og det ble vanskelig å bo alene i fjerde etasje uten heis. Menigheten hjalp henne med å flytte og i 2005 kom Rosa til Ebeneserhjemmet. Vi savner allerede hennes søte smil og milde væremåte. Men vi vet at hun led mye fysisk de siste årene, så vi er også glade at hun nå virkelig er uten smerter og kjenner «Istina» (sannheten på russisk), den absolutte sannhet om frelseren. Farvel Rosa, til vi møtes igjen!

"Lov vår Gud, alle hans tjenere, og dere som frykter ham, både små og store!"

Vår største og mest umiddelbare utfordring er nå installeringen av to nye kompressorer for air-conditioning anlegget. I det forrige nyhetsbrevet takket vi Gud for at vi hadde godvær når vi installerte varmeanlegget. Nå takker vi Gud at sommeren hittil ikke har vært for varm og uutholdelig... Vi bestilte kompressorene fra Kina for noen måneder siden, men hittil har de ikke kommet til havna. Alle forberedelsene til installeringen er klare, så vi håper at innen dere har fått dette brevet kan vi nyte det nye air-conditioning anlegget.

Vi takker igjen for forbønn, og vi vil være takknemlige om dere husker oss gjennom sommeren. Som tidligere år er det en utfordring å holde rutinene i gang når mange av de lokale ansatte går ut i ferie.

I Kristi kjærlighet, Johnny og Shoshana Khoury